

SOLIDARITA - kde začíná a kde končí

NE KAŽDÝ MÁ TO ŠTĚSTÍ, ŽE JE ZDRAVÝ, MLADÝ A BOHATÝ. A navíc, situace dnes už vůbec nemusí platit zítra. Bohatý přes noc může být na mizině, zdravý junák se během vteřiny změni v celoživotního invalidu a ani mládí není celoživotním artiklem. Je proto naprosto přirozené, že hlavním pilířem programu sociální demokracie je vzájemná SOLIDARITA. Solidarita bohatých s chudými, zdravých s nemocnými a hendikepovanými, mladých se starými, silných se slabými.

Teď možná namítnete: »Co vykládáte o solidaritě, když jste sami vyhlásili nulovou toleranci. Zkuste v Bohumíně získat městský byt! Musíte mít mj. čistý trestní rejstřík, nic nedlužit městu, nebyť na sociálních dávkách a navíc dát nejvíce v licitaci! A to dostanete smlouvu jen na jeden rok! S kým jste solidární? Jen s bohatými šťastlivci, co mají práci!«

A tady říkám rezoltní NE. Jsme solidární především se všemi občany, kteří řádně platí nájemné, nedělají nepořádek a nevyvolávají konflikty. Ti si přece zaslouží mít slušné sousedy. Je obtížné vysvětlovat platícím nájemníkům, že ještě nejsou na řadě s výměnou oken a musí nějaký čas počkat - mi-

mo jiné i proto, že neplatí dluží 14 miliónů korun, které chybí ve fondu oprav. Jen si spočítejte, kolik oken by za tuto částku mohlo být vyměněno. Není možné připustit názor, že nemá smysl platit, když dlužníci v pohodě bydlí ve stejném domě a nic se jim nestane. Naopak. Všichni musí mít jistotu, že naše důslednost každého donutí zaplatit, nebo se vystěhovat. A mimořádné životní situace? Mohou potkat každého z nás a jsme připraveni řešit je dohodou.

K zamyšlení je i solidarita mladých se starými. Stávající důchodový systém už dlouho volá po reformě a bylo by ne-

šťastné, kdyby reformy vyvolaly generační spor a postavily mladé proti starým. Mladí se nemohou cítit ukřivděni, že z jejich peněz se platí důchody a senioři zase ošizeni, když celý život pracovali a teď za nízké důchody stěží přežijí z měsíce na měsíc. Každý, kdo celý život pracoval, vychovával děti, pomáhal ostatním, si zaslouží ú-

ctu a odpovídající finanční zajištění pro dů-

stojný podzim života. Není ale smyslem stavět pro všechny domovy důchodců. Měly by sloužit jen těm, kteří už nejsou schopni se o sebe postarat sami a nemůže o ně pečovat ani nejbližší rodina. Ale domovy důchodců nejsou zadarmo. Na to nestačí jen důchod s příspěvkem na péči. Dopláčet musí stát, nebo město. Obdobná situace je i v dalších zařízeních sociálních služeb. Například klient v naší Domovince stojí měsíčně téměř 12 tisíc. Je pochopitelné, že tuto částku neu-

hradí sám, jeho podíl je pouze do 10 %. Mrzí jen, když někteří pokládají příspěvek na péči, který dostávají od státu na zaplacení služeb, za »přílepení k důchodu« a odmítají se podílet na nákladech v těchto zařízeních.

A jaký je postoj naší radnice k seniorům? Všestranně vlídný a chápající. Chceme, aby si senioři co nejdéle užívali aktivního života. Podporujeme jejich vzdělání příspěvkem na Univerzitu 3. věku, podporujeme činnost Klubu seniorů, nabíízíme zlevněné plavanky. A když sil ubývá, máme propojený systém sociálních služeb, soustředěný v naší příspěvkové organizaci CSS. Začíná terénní pečovatelskou službou, dovozem obehů, asistencí, pokračuje možností bydlet v domech s pečovatelskou službou. Chystáme se převzít do péče města domov důchodců, který je dnes krajským zařízením. Prostě senioři jsou pro nás skupinou občanů, na které nezapomínáme.

Věra PALKOVÁ, MO ČSSD

politika